

μαλάκας

μαλάκας, ο, πλ. **μαλάκες** κ. **μαλάκηδες** κ. **μαλάκηδοι, οι**, ουσ. [*<*θηλ. *μαλάκα* *<*μτγν. *μαλακός*]. **1.** αυτός που αυνανίζεται, που μαλακίζεται συχνά: «έχει ρέψει ο μαλάκας απ' τη μαλακία». **2.** άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «δεν μπορώ να καταλάβω, γιατί, εσύ, κοτζάμ επιστήμονας, κάνεις παρέα μ' αυτόν το μαλάκα!». **3.** άνθρωπος με μειωμένη διανοητική ικανότητα, ο αποβλακωμένος, ο ανόητος, ο βλάκας: «είναι τόσο μαλάκας, που δεν μπορεί να ξεχωρίσει το μαύρο απ' το άσπρο». **4.** φιλική προσφώνηση σε φίλο ή σε οικείο άτομο: «άκου να σου πω, ρε μαλάκα, τι έγινε! || τι γίνεσαι, ρε μαλάκα, καιρό έχω να σε δω! || θα 'ρθεις, ρε μαλάκα, το βράδυ μαζί μας στα μπουζούκια;». **5.** απευθύνεται και με υποτιμητική ή υβριστική διάθεση σε άντρα αλλά και σε γυναίκα: «ουστ από δω, ρε μαλάκα, που θέλεις να 'ρθεις και μαζί μας!». (Τραγούδι: *κι όλο βουλιάζω στο νανούρισμα, κάποια αόρατης μαράκας, κι όλοι οι φίλοι απορούν «τι κάνει ετούτος ο μαλάκας;»*). Τέλος η λ. αποτελεί την εθνική μας βρισιά. (Ακολουθούν 19 φρ.)·

- *γέλα μαλάκα!* ειρωνική παρατήρηση σε ανεύθυνο άτομο που μπορεί να γελάει κάποια συγκεκριμένη στιγμή, αλλά θα έρθει σίγουρα η ώρα που θα κλάψει από την τιμωρία που θα του επιβληθεί ή από το κακό που θα πάθει. Συνήθως η φρ. κλείνει πάλι με το *γέλα*·

- *γκραν μαλάκας*, αυτός που είναι πολύ μεγάλος μαλάκας: «τέτοιον γκραν μαλάκα πρώτη φορά έβγαλε η φύση»·

- *είναι ένας μαλάκας και μισός*, ο πολύ μεγάλος μαλάκας (που είναι, δηλαδή, ένας μαλάκας, συν ακόμη άλλος μισός μαλάκας): «μην του αναθέσεις καμιά δουλειά, γιατί είναι ένας μαλάκας και μισός»·

- *καλός μαλάκας και του λόγου σου!* λέγεται με επιθετική διάθεση σε άτομο που υποστηρίζει ή που επικροτεί τα λόγια ή την ενέργεια κάποιου ανόητου, κάποιου βλάκα ή εν τέλει κάποιου που λέει ή ενεργεί αντίθετα προς τα συμφέροντά μας·

- *κάνω το μαλάκα*, προσποιούμαι τον ανήξερο, κάνω πως δεν καταλαβαίνω, κάνω το χαζό, το βλάκα: «πάψε να κάνεις το μαλάκα και πες μου τι ξέρεις για την υπόθεση || εσένα φωνάζω και μην κάνεις το μαλάκα»·

- *μαλάκας άνθρωπος, χαρά Θεού*, βλ. *συνηθέστ. χαζό παιδί, χαρά γεμάτο, λ. παιδί*·

- *μαλάκας από κούνια*, αυτός που είναι μαλάκας από τη μέρα που γεννήθηκε, ο εκ γενετής μαλάκας και, ως εκ τούτου, ο πολύ μεγάλος μαλάκας: «μην εκπλήσσεσαι για τις μαλακίες του, γιατί είναι μαλάκας από κούνια»·

- *μαλάκας είμαι;* (ρητορική ερώτηση) δεν είμαι καθόλου μαλάκας: «μαλάκας είμαι να μαλώσω μ' αυτόν τον αγριάνθρωπο;». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *καλά*·

- *μαλάκας με δίπλωμα*, βλ. φρ. *μαλάκας με πατέντα*·

- *μαλάκας με λοφίο*, βλ. φρ. *μαλάκας με περικεφαλαία*·

- *μαλάκας με πατέντα*, κατά γενική διαπίστωση, αναμφίβολα, ο αναγνωρισμένος μαλάκας: «είναι γνωστός τοις πάσι με τις μαλακίες που κάνει, γιατί είναι μαλάκας με πατέντα»·

- *μαλάκας με περικεφαλαία*, ο πολύ μεγάλος μαλάκας: «με τις μαλακίες που έχεις κάνει, έχεις μείνει γνωστός ως μαλάκας με περικεφαλαία»·

- *μαλάκας στο τετράγωνο*, αυτός που είναι πολύ μεγάλος μαλάκας: «μην τον εμπιστεύεσαι, γιατί είναι μαλάκας στο τετράγωνο»·

- *μη γίνεσαι μαλάκας!* μη συμπεριφέρεσαι σαν ανόητος, σαν βλάκας, σκέψου ή συμπεριφέρσου σοβαρά: «είναι ευκαιρία να πάρεις αυτή τη δουλειά που σου προσφέρει, μη γίνεσαι μαλάκας!»·

- *πω πω, ρε μαλάκα!* ή *πω πω, ρε μαλάκα μου!* βλ. *συνηθέστ. πω πω, ρε πούστη!* λ. *πούστης*·

- τι λε(ς), ρε μαλάκα! ή τι λε(ς), ρε μαλάκα μου! βλ. φρ. τι λε(ς), ρε πούστη! λ. πούστης·
- το πολύ το Κάπα Κάπα κάνει το παιδί μαλάκα, βλ. λ. Κάπα Κάπα·
- το πολύ το τάκα τάκα κάνει το παιδί μαλάκα, βλ. λ. [τάκα τάκα](#)²·
- τους μαλάκες με την κόσα να τους θερίζεις, πάλι δυο δυο θα βγαίνουν σαν τα κεφάλια της Λερναίας Ύδρας, βλ. λ. [κόσα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας